

Της Αναστασίας Μουσκεφτάρα*

Για μία ακόμα χρονιά η υποβάθμιση της εκπαίδευσης στην ειδική αγωγή είναι ο στόχος του ΥΠΑΙΘ. Αυτό υλοποιείται σε δυο επίπεδα. Το ένα αφορά στην αλλαγή του νόμου για την Ειδική Αγωγή, όπου όπως επισημαίνει ο Π.Ε.Σ.Ε.Α. «κατάφερε: α) να ενισχύσει τις πελατειακές σχέσεις, προς όφελος ομάδων εργαζομένων, φίλα προσκείμενων στις κυβερνητικές επιλογές, β) να παραβιάζονται ασύστολα, στο σύνολό τους τα άρθρα 4, 21, 22, 103 και 104 του Συντάγματος με μέτρα που ενισχύουν τις διακρίσεις και την προνομιακή μεταχείριση, χωρίς να προσδιορίζονται οι συγκεκριμένες Συνταγματικές και Νομοθετικές ρυθμίσεις που....

εγγυώνται και προσμετράνε –με δικαιοσύνη- τα κριτήρια της ειδικής φροντίδας, της ισονομίας, της αντικειμενικότητας, των προσόντων (επιστημονική και επαγγελματική κατάρτιση, προϋπηρεσία...), και γ) να καταργήσει στην πράξη τη σχολική και κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία, που επιχειρείται με πολύ κόπο στην Ελλάδα τις τρεις τελευταίες δεκαετίες».

Ταυτόχρονα, στο ίδιο νομοσχέδιο ορίζεται ότι οι αποφάσεις για την φοίτηση των παιδιών σε γενικό ή ειδικό σχολείο θα ανήκουν αποκλειστικά στα ΚΕΔΔΥ και όχι στους ίδιους τους γονείς και μαθητές καταστρατηγώντας έτσι τα συνταγματικά και διεθνή δικαιώματα των παιδιών. Τέτοιου είδους αλλαγές έχουν ως αποτέλεσμα τόσο την αδιαφάνεια, αλλά και την εκμετάλλευση των αδιόριστων εκπαιδευτικών και των γονιών από κυβερνητικά στελέχη, όσο και τη ρήξη της συνεργασίας γονέων και υπηρεσιών (ΚΕΔΔΥ) προς όφελος των παιδιών.

Το δεύτερο πεδίο υποβάθμισης και συρρίκνωσης του εκπαιδευτικού έργου αναφέρεται στην στελέχωση των υποστηρικτικών δομών και υπηρεσιών. Φέτος και συγκριτικά με τα προηγούμενα χρόνια οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής είναι πολύ λιγότεροι με αποτέλεσμα να καλύπτεται μόνο το ένα τέταρτο των μαθητών. Τα ΤΕ (Τμήματα Ένταξης) όχι μόνο δεν αυξήθηκαν, αλλά κινδυνεύουν τα ήδη υπάρχοντα να λειτουργούν με όρους ασυλοποίησης για τους μαθητές, οι οποίοι αφού δεν έχουν ΠΣ (Παράλληλη Στήριξη) οδηγούνται αναγκαστικά σε αυτά. Επιπλέον απαγορεύεται να λειτουργούν στο ίδιο σχολείο και ΤΕ και ΠΣ με τον αντιεπιστημονικό ισχυρισμό ότι ο ένας και μοναδικός εκπαιδευτικός είτε του ΤΕ είτε του ΠΣ μπορεί να καλύψει όλους τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες του σχολείου!

Ίδια και χειρότερη είναι η κατάσταση και για την ΠΣ, η οποία από 22 ώρες που κάλυπτε για έναν μόνο μαθητή, από το 2009- 10 μειώθηκε σε 12 ώρες και αρχίζει αφού περάσουν δυο μήνες από την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Επίσης, η ΠΣ είναι πλέον μερική και για περισσότερους από έναν μαθητές και όχι πλήρης και για έναν μόνο μαθητή όπως θα όφειλε να είναι. Αυτό έχει πολλές και ολέθριες συνέπειες τόσο για τους μαθητές όσο και για τους εκπαιδευτικούς. Το προφανές αποτέλεσμα είναι ότι ένας εκπαιδευτικός για τόσους μαθητές δεν αρκεί και δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην εκπαιδευτική διαδικασία αφού αναγκάζεται να μετακινείται σε περισσότερα από ένα σχολεία και όχι της ίδιας περιφέρειας μέσα στην ίδια μέρα. Έτσι αναγκάζεται είτε να διδάσκει μαθήματα τα οποία δεν είναι της ειδικότητάς του (π.χ Φυσική, ενώ είναι φιλόλογος) είτε να απουσιάζει τις μισές ώρες από το μάθημα στο οποίο κάνει ΠΣ αφού εκείνες τις ίδιες ώρες πρέπει να βρίσκεται σε άλλο σχολείο. Φυσικό επακόλουθο είναι η ασυνέχεια και ο κατακερματισμός του εκπαιδευτικού αντικειμένου.

Δυστυχώς όμως υπάρχουν και επιπρόσθετες επιπτώσεις για τους μαθητές που είναι ακόμα πιο σοβαρές, αφού οι περισσότερες των περιπτώσεων ΠΣ είναι παιδιά με αυτισμό. Βέβαια είναι γνωστό σε όλους, εκτός

του ΥΠΑΙΘ, ότι οι αιφνίδιες εναλλαγές και οι συχνές αλλαγές σε πρόσωπα, χώρους και προγράμματα για το αυτιστικό φάσμα είναι βασανιστικές και συχνά καταλήγει τέτοιου είδους αποσπασματικότητα στην ΠΣ να οδηγεί στην εκπαιδευτική αποτυχία. Επιπλέον φυσικές και λογικές συνέπειες είναι οι ενθάρρυνση του σχολικού εκφοβισμού εις βάρος των μαθητών με αυτισμό, οι σχολική διαρροή και ο προσανατολισμός των γονέων σε ιδιώτες.

Εκτός όμως από το γεγονός ότι η μερική ΠΣ είναι επιστημονική μέθοδος εξόντωσης και όχι βοήθειας, η ΕΟΔΑΦ (Εθνική Ομοσπονδία για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος) καταγγέλλει ότι τα προγράμματα ΕΣΠΑ μέσω των οποίων χρηματοδοτείται η ΠΣ παράτυπα χρησιμοποιούνται για την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών ΠΣ, αφού προορίζονται για εξαμηνιαία εκπαίδευση εκπαιδευτικών και όχι πραγματική διδασκαλία η οποία θα πρέπει να γίνεται υπό την εποπτεία διορισμένων εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής στην ΠΣ.

Για το νομό Ημαθίας συγκεκριμένα, η εικόνα δεν διαφέρει από την υπόλοιπη χώρα και ίσως είναι και χειρότερη αφού το ΚΕΔΔΥ τα τελευταία δυο χρόνια υπολειτουργεί χωρίς ειδικούς παιδαγωγούς οι οποίοι θα κάνουν την εκπαιδευτική αξιολόγηση. Με αποτέλεσμα να μην μπορεί να εξυπηρετήσει την όλο και αυξανόμενη και ήδη μακρά λίστα αναμονής.

Είναι φανερό ότι το Υπουργείο και η Κυβέρνηση της τρόικας υπηρετώντας και εξυπηρετώντας τις μνημονιακές ντιρεκτίβες διαλύει τις κοινωνικές δομές, διαλύει το δημόσιο σύστημα παιδείας και υγείας προς όφελος των διεθνών και εγχώριων κερδοσκόπων. Έχει αποφασίσει λοιπόν και υλοποιεί αυτήν την πολιτική της διάλυσης οδηγώντας το ευαίσθητο κομμάτι της ειδικής αγωγής στον Καιάδα. Αποτελεί ιστορικό δεδομένο ότι σε περιόδους όξυνσης του καπιταλισμού οι πρώτες κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται υπό εκκαθάριση είναι τα ΑμΕΑ, οι ψυχικά ασθενείς και οι μειονότητες. Έτσι λοιπόν και τώρα, στόχος αυτής της κυβέρνησης είναι η περιθωριοποίηση της ευπαθούς ομάδας των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και ο εξοβελισμός τους από την δημόσια εκπαίδευση. Την ίδια ώρα οι εκπαιδευτικοί της ειδικής αγωγής εκβιάζονται σε σχέσεις ελαστικής εργασίας και εξωθούνται στην εξαθλίωση με προγράμματα ΕΣΠΑ και χωρίς βασικά εργασιακά δικαιώματα.

*ψυχολόγος BSc, MSc Ειδική παιδαγωγός

-υποψήφια με τον συνδυασμό ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ "ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ" για τις εκλογές της 11ης Δεκεμβρίου 2015 για την ΕΛΜΕ Ημαθίας

πηγή: Εφημερίδα ΧΡΟΝΙΚΑ